

The Holy See

UROCZYSTOŚĆ OBJAWIENIA PAŃSKIEGO

PAPIEŻ FRANCISZEK

ANIOŁ PAŃSKI

Plac św. Piotra

Piątek, 6 stycznia 2023 r.

[[Multimedia](#)]

Drodzy Bracia i Siostry, dzień dobry i dobrego święta!

Dziś, w uroczystość Objawienia Pańskiego, Ewangelia mówi nam o Mędrcach, którzy po przybyciu do Betlejem otwierają swoje szkatuły i ofiarowują Jezusowi złoto, kadzidło i mirrę (por. Mt 2, 11). Ci Mędrcy ze Wschodu znani są z darów, które złożyli; jednak zastanawiając się nad ich historią, moglibyśmy powiedzieć, że przede wszystkim oni *otrzymują trzy dary* – otrzymali oni trzy dary, trzy cenne dary, które dotyczą również nas. Ofiarowują złoto, kadzidło i mirrę, a jakie są trzy dary, które oni otrzymali?

Pierwszym darem jest dar *powołania*. Mędrcy odczuli je nie poprzez lekturę Pisma lub dlatego, że mieli wizję aniołów, ale poczuli je, gdy badali gwiazdy. To mówi nam coś ważnego – Bóg nas powołuje poprzez nasze największe aspiracje i pragnienia. Mędrców zdumiała i skłoniła do zadania sobie trudu nowość gwiazdy, i wyruszyli w drogę ku czemuś, czego nie znali.

Wykształceni i mądrzy, bardziej zafascynowali się tym, czego nie znali, niż tym, co już wiedzieli – otworzyli się na to, czego nie znali. Poczuli się powołani *do pójścia dalej*, nie czuli się szczęśliwi, pozostając na miejscu, lecz gdy poczuli wezwanie do pójścia dalej. A to jest ważne również dla nas – jesteśmy wezwani do tego, żeby się nie zadowalać, żeby szukać Pana, wyjść z naszych wygod i iść ku Niemu z innymi, zanurzając się w rzeczywistości. Bowiem Bóg wzywa każdego dnia, tutaj i dziś. Bóg nas wzywa, wzywa każdego z nas, codziennie, wzywa nas tutaj i wzywa nas

dzisiaj, w naszym świecie.

A Mędrcy mówią nam też o drugim darze – *rozeznaniu*. Jako że szukają króla, udają się do Jerozolimy, by porozmawiać z królem Herodem, który jednak jest człowiekiem żądnym władzy i chce ich wykorzystać, żeby wyeliminować Mesjasza Dziecię. Jednak Mędrcy nie dają się zwieść Herodowi. Umieją odróżnić cel wędrówki od pokus, które napotykają po drodze. Mogli tam pozostać, na dworze Heroda, spokojni – nie, idą dalej. Opuszczają pałac Heroda i, uwrażliwieni na znak Boga, już tam nie wstępują, lecz wrócą inną drogą (por. w. 12). Jakże ważne jest, bracia i siostry, by umieć odróżnić cel życia od pokus w drodze! Czym innym jest cel życia, czym innym są pokusy w drodze. Umiejętność zrezygnowania z tego, co zwodzi, a prowadzi na złą drogę, aby zrozumieć i wybierać drogi Boże! Rozeznanie to wielki dar, nie należy nigdy ustawać w proszeniu o niego na modlitwie. Prośmy o tę łaskę! Panie, daj nam zdolność odróżniania dobra od zła, tego, co lepsze, od tego, co nie jest lepsze.

Wreszcie Mędrcy mówią nam o trzecim darze – *zaskoczeniu*. Po długiej podróży ci ludzie o wysokim statusie społecznym – co zastają? Dziecko z mamą (por. w. 11) – jest to scena niewątpliwie tkliwa, ale nie zdumiewająca! Nie widzą aniołów, tak jak pasterze, ale spotykają Boga w ubóstwie. Prawdopodobnie spodziewali się Mesjasza potężnego i niezwykłego, a zastają Dziecię. Jednak nie myślą, że się pomylili, umieją Go rozpoznać. Przyjmują niespodziankę Boga i ze zdumieniem przeżywają spotkanie z Nim, oddając Mu cześć – w małości rozpoznają oblicze Boga. Po ludzku wszyscy mamy skłonność do szukania wielkości, ale darem jest umieć ją znaleźć naprawdę – umieć znaleźć wielkość w małości, którą Bóg tak bardzo miłuje. Bowiem Pana spotyka się w ten sposób – w pokorze, w milczeniu, w adoracji, w maluczkich, w ubogich.

Bracia i siostry, wszyscy jesteście *powołani* – pierwszy dar: powołanie – przez Jezusa; wszyscy możemy *rozeznawać* – drugi dar: rozeznanie – rozpoznać Jego obecność; wszyscy możemy doświadczyć Jego *niespodzianek* – trzeci dar: niespodzianka. Dziś byłoby dobrze upamiętnić te dary – powołanie, rozeznanie i zaskoczenie – dary, które już otrzymaliśmy; zastanowić się nad tym, kiedy odczuliśmy Boże powołanie w życiu; albo kiedy, być może po wielkim trudzie, zdołaliśmy rozpoznać Jego głos; czy również nad niezapomnianą niespodzianką, jaką On nam sprawił, zdumiewając nas. Oby Matka Boża pomagała nam pamiętać o otrzymanych darach i ich strzec.

Po modlitwie *Anioł Pański*:

Bracia i siostry, składam z serca życzenia wspólnotom z Kościołów Wschodnich, zarówno katolickich, jak i prawosławnych, które jutro będą świętowały Narodzenie Pana. W szczególności chciałbym, aby dotarły do braci i siostr udręczonego narodu ukraińskiego. Oby narodziny Zbawiciela napełniły otuchą, dały nadzieję; i zainspirowały konkretne kroki, które ostatecznie będą

mogły doprowadzić do zakończenia walk i do pokoju. Módlmy się wiele w intencji Ukrainy i o pokój.

W święto Objawienia Pańskiego obchodzony jest Światowy Dzień Misyjny Dzieci. Pozdrawiam wszystkich chłopców i dziewczynki, nastolatków i nastolatki, którzy w każdej części świata szerzą radość bycia przyjaciółmi Jezusa i zobowiązują się, poprzez modlitwę, ofiary i datki, wspierać misjonarzy Ewangelii.

Pozdrawiam was wszystkich, wiernych z Rzymu i pielgrzymów z różnych krajów. W szczególności pozdrawiam uczestników orszaku historyczno-folklorystycznego „Viva la Befana” (Niech żyje Befana), który w tym roku został zorganizowany przez gminę Foligno, a jego tematami są pokój, solidarność i braterstwo między narodami. Dziękuję burmistrzowi i biskupowi Foligno oraz pozostałym władzom, stowarzyszeniom, młodzieży szkolnej, zespołom muzycznym i wszystkim, którzy animują historyczną „Giostra della Quintana”. Myślą obejmuję także „Orszaki Trzech Króli”, które dziś odbywają się w wielu miastach i wioskach Polski.

Pozdrawiam bierzmowanych z Romano di Lombardia, Stowarzyszenie Solidarności Rodzin z Podenzano (diecezja Piecenzy) oraz przyjaciół i wolontariuszy z „Fraterna Domus”. Pozdrawiam także chłopców i dziewczęta od Niepokalanej.

Wszystkim życzę dobrego święta. Proszę, nie zapominajcie o modlitwie za mnie. Dobrego obiadu i do zobaczenia.